

PIEPKLEIN PLASTIC VOOR GROTE ROOFBLEI EN WINDE

Steeds meer wateren, waaronder kanalen die in verbinding staan met de grote rivieren, leveren grote roofbleien op.

Waar het kunstaas voor snoek en snoekbaars soms niet groot genoeg kan zijn, kiest Rob Kraaijeveld bij het vissen op roofblei juist voor klein maar fijn. Piepklein plastic dat je lekker fel en wild binnenvist, levert namelijk vaak meer en grote vissen op. Behalve roofblei maak je bovendien kans op waanzinnige windes!

TEKST EN FOTOGRAFIE ROB KRAAIJEVELD

Met een plonsje landt de Monitor – een kruising tussen een kleine jerkbait en een oppervlaktekunst-aasje – strak tegen de stenen kant van het strekdammetje. Met felle tikken komt het stukje plastic in volle vaart naar me toe gedarteld. Het ene moment zit hij nog onder water, om het andere moment omhoog te springen en de waterspiegel te doorbreken. Als ik nog geen twee meter lijn heb binnengedraaid, verdwijnt mijn kunstaasje met een enorme klap van de oppervlakte. Roofblei! Er is geen andere vis in het Nederlandse water die zo agressief

aanbijt. Heb je eenmaal een aanbeet van deze rover ervaren, dan vergeet je die nooit meer. Je bent voor de rest van je leven verslaafd aan deze geweldige sportvis. Niet veel later zet ik een mooie vis van zo'n zestig cm weer terug in zijn element.

MILLIMETERWERK

Het kunstaas voor de roofblei moet niet te groot zijn, hooguit een centimeter of tien. Daarbij is het formaat ook nog eens afhankelijk van het jaargetijde. Soms kunnen roofbleien zeer kritisch zijn en is het een kwestie van variëren in maat. Aan het

begin van het seizoen in juni gebruik ik het liefst de Chubby van Illex. Dit plugje is niet groter dan 38 millimeter en je kan het werkelijk debiel snel binnendraaien. En dit vind ik persoonlijk zeer belangrijk bij het vissen op roofblei. Veel andere plugjes van dit formaat laten zich niet zo snel binnen vissen en raken bij te hoge snelheden uit hun baan. Wat later in het seizoen, zo half tot eind juli, schakel ik over op wat groter kunstaas. Ieder heeft zo zijn voorkeur, maar ik zal opnoemen wat ik persoonlijk veel gebruik en waar ik goed aan heb gevangen. De Long Cast Minnow van Rapala gaat hooguit een centimeter of zeventig diep en is een zeer goede plug voor de roofblei. De Squirrel 61 van Illex gaat zo'n 80 cm diep en is ook een goed plugje. Mijn persoonlijke favoriet is de water Monitor 85. Het visuele aspect van het vissen met dit kunstaasje is een genot en ik heb hiermee al abnormaal veel vis gevangen.

Heb je de beschikking over een boot, dan zijn de mogelijkheden schier eindeloos.

Kleine Shad Raps van Rapala zijn ook goed, zeker de zilverblauwe uitvoeringen. Als de vis echt zichtbaar bovenin jaagt, kunnen ook kleine poppetjes voor felle aanbeten zorgen.

SOLIDE SETUP

Bij het vissen op roofblei gaat het niet gauw te snel. Bij het binnenhaken van je kunstaas kan je gerust flink doordraaien – het lijkt er vaak op dat het motto van deze vis 'hoe sneller, hoe beter' luidt. Wat dat betreft is het een simpele visserij. Omdat de aanbeet van een roofblei keihard is, moet de hengel setup ook stevig zijn. Stevig is echter wat anders dan hard. De hengel zelf moet bijvoorbeeld vrij soepel zijn en een gevoelige top hebben om lijnbreuk na het zetten van de haak te voorkomen. De lengte van je hengel is afhankelijk van waar en hoe je vist. Vis je vanaf de kant dan is een hengel met een lengte van 2,7 meter prima. Bij het vissen vanuit een boot volstaat 2,4 meter. Mijn favoriete roobleihengel is de

Invitation Minnow 240, een driedelig stokje van Pezon en Michel. Deze werpt als een speer en is tevens in een uitvoering van 2,7 meter verkrijgbaar. Natuurlijk zijn er nog veel meer goede roobleihengels van andere merken op de markt. Basisregel: kies voor een soepele stok met de nodige reserves. Zo blijf je de grote vissen en harde aanbeten ook met een dunne hoofdlijn de baas.

De molen zou ik niet te licht nemen en moet van een goede kwaliteit zijn. Dit omdat je veel worpen maakt en je plug vaak als een gek binnen rost zodat hij veel te verduren krijgt. Mijn Shimano stradic 2500 gaat tot mijn volle tevredenheid al weer een paar jaar mee. Hierop spoel ik altijd een lijn van zo'n 16/00 dyneema, waaraan ik zo'n zeventig cm fluorocarbon knoop. Je kunt je twijfels hebben of dit laatste echt nodig is. Op sommige plekken waar het water kraakhelder is denk ik van wel. Maar op de Waal waar het water als een gek stroomt en vaak troebel is het geen noodzaak. Voordeel is

Te snel binnendraaien kan bijna niet als je het op roofblei gemunt hebt. Voor windes haal je het kunstaas een stuk trager en met tempowisselingen binnen.

KLEINE KNALLERS

Hieronder geeft Rob Kraaijeveld zijn favoriete kunstaasjes prijs waarmee hij op roofblei en windes vist. Stuk voor stuk plastic waarmee je de bovenste waterlaag zeer succesvol kunt afvissen.

De Long Cast Minnow van Rapala doet zijn naam eer aan en laat zich perfect verwerpen. Bovendien houdt deze plug zich ook goed als je hem snel binnenvist.

De Chubby van Illex is klein en toch 'lekker vet' waardoor deze een smakelijke hap voor de roofblei en windes vormt. Zondermeer een killer.

Naast de traditionele plugjes met schoep kun je ook poppers inzetten. Vooral als je de vis in het oppervlak ziet jagen is dit een spectaculaire visserij.

Neem voor de gein ook een vliegenlat en wat vliegen, al dan niet als popper gebonden, mee naar de waterkant.

De auteur met een waanzinnig mooie roofterlei van de rivier die vol voor de Chubby van Illex ging.

echter altijd dat fluorocarbon veel slijtvaster is en dus minder snel doorschuurt als een vis bij de kant langs de stenen giert.

STEKKEUZE

De roofterlei is een van oorsprong uitheemse vis uit het stroomgebied van de Donau en Oost-Europa, die inmiddels overal in Nederland voorkomt. Zelfs in polders en de vestinggrachten van diverse stadjes zwemmen al flinke exemplaren rond. Ondanks dat ze nagenoeg overal zitten, is ze vinden vaak vers twee. De meeste kans maak je op plekken waar er flink wat stroming in het water zit. Allereerst zijn er natuurlijk de grote

rivieren: de Waal, Rijn, IJssel, Maas, Lek en Merwede. Hier barst het letterlijk van de roofterleien. Het probleem daar kan zijn om ze te vinden. Onderbrekingen in de vorm van kribben zijn over het algemeen goed, maar als je kijkt naar hoeveel kribben alleen de Waal al heeft, begint het je toch te duizelen. Het valt simpelweg niet mee om uit te dokteren wat nu de beste kribben zijn. Daarom kies je tijdens je zoektocht zoveel mogelijk voor de buitenbochten: daar is de stroming het sterkst en houdt de roofterlei zich over het algemeen graag op. Vis wat later in seizoen ook de zandstrandjes tussen de kribben uit. De roofterlei jaagt daar op de kleine visjes die

het warmere water van de zandstrandjes opzoeken.

Je zou het niet zeggen, maar ook op (nagenoeg) stilstaande kanalen die in verbinding staan met de voorgenoemde rivieren zit inmiddels steeds vaker een goed roofterleibestand. Hier is het zo mogelijk nog belangrijker de hotspots te vinden. Weet je een regelmatig werkend gemaal te vinden, dan is de kans groot dat je zo'n topstek te pakken hebt. Ook bruggen en duikers zijn vaak goede stekken, waarschijnlijk omdat ze hun prooi hier vanuit de schaduw overrompelen. We hebben op dit soort stekken al heel wat roofterleien weten weg te peutenen. ■

WAANZINNIGE WINDES

Hij staat niet direct bekend als een onverschrokken rover, maar de winde is zonder twijfel een jager eerste klas. Dit is sinds de opkomst van de roofterlevissers, eind jaren '90, wel duidelijk geworden. Tijdens het vissen van relatief klein kunstaas in de bovenste waterlagen kwamen er meer en meer windes boven water die zich vol op het plastic stortten. Wat hierbij opvalt is dat het steevast om de grotere exemplaren gaat. Op zich niet vreemd aangezien de winde zich steeds meer met vis voedt naarmate deze ouder wordt. Daarbij komt dat je voor roofterlei vooral op groot water als bijvoorbeeld het IJsselmeer, Volkerak-Zoommeer en de grote rivieren vist.

Op de grote rivieren moet je ze zoeken tegen de stenen kantjes van strekdammen en op de ondiepe stukken waar het wat minder hard stroomt. In tegenstelling tot de roofterlei gaat het er bij het vissen op winde allemaal wat rustiger aan toe. Schroef het tempo terug en vis je plugje rustig en een beetje gevarieerd binnen. De aanbeet is doorgaans wat minder spectaculair dan die van de roofterlei, maar je staat er vaak versteld van hoe hard een winde soms op je kunstaas knaft. Het materiaal voor het vissen op winde is identiek aan dat van de roofterlei. Het enige wat je aan moet passen is het formaat (kleiner) van het plugje waar je mee vist.

De kleinste plugjes laten zich anno 2008 perfect met de vliegenlat wegzetten, met fraaie windes als beloning.